

0 Istocie Najwyższej

WSTĘP:

Jest rzeczą niezwykle ważną, abyśmy znali prawdę o Najwyższym, który jest Panem i Władcą Wszechrzeczy, oraz abyśmy Mu oddawali należny hołd i cześć. Zdawać by się mogło, że zagadnienie poznania Boga jest w chrześcijaństwie problemem zamkniętym. Tak niestety nie jest. Problem ten jest wśród chrześcijan pojmowany różnie. W czasach apostołskich, o czym dowiadujemy się z pism nowotestamentowych, w chrześcijaństwie zaczęły się rodzić różnorakie prądy teologiczne. W okresie późniejszym, szczególnie zaś od wieku IV po Chrystusie – tak znaczące dla losów chrześcijaństwa – w kościele zaczęła się formować idea „Boga Trójjedynego”, która ostatecznie przybrała kształt nauki o „Trójcy Świętej”, to jest równości trzech Boskich Istot – Boga Ojca, Syna Bożego i Ducha Świętego. Nauka ta, przyjęta w kościele rzymsko-katolickim, pozostała tam w stanie niezmiennym aż do dziś. Jest ona także przyjęta w większości kościołów protestanckich.

A co o Bogu, Władcy Wszechrzeczy pisze i czego naucza Biblia?

I. „SŁUCHAJ IZRAELU, JAHWE JEST NASZYM BOGIEM – JAHWE JEDYNY

1. Biblia uczy o Jedynym Najwyższym Bogu, to jest o Ojcu Pana Jezusa Chrystusa. Tylko On jest Bytem Samoistnym, Najwyższym i Niezależnym, nie mającym początku, ani końca. O Nim uczono i do Niego prowadzono Izraelitów w czasach Starego Testamentu:

„Słuchaj Izraelu, Jahwe jest naszym Bogiem – Jahwe Jedyny” (5 Mjż 6,4 BT).

2. O Nim mówił Zbawiciel w czasach swych ziemskich wędrówek, ucząc ludzi miłości Jedyne: „Jezus odpowiedział: Pierwsze przykazanie jest to: Słuchaj Izraelu! Pan, Bóg nasz, Pan jeden jest. Będziesz tedy miłował Pana Boga swego, z całego serca swego i z całej duszy swojej, i z całej myśli swojej, i z całej siły swojej.” (Mr 12,29.30 NP).

3. O nim pisał ewangelista Jan: „Boga nikt nigdy nie widział; on jednorodzony Syn, który jest w łonie ojcowskim, ten nam opowiedział” (Jan 1,18 BG).

4. O Nim nauczał apostoł Paweł: „Jedyny, który ma nieśmiertelność, który mieszka w światłości niedostępnej, którego nikt z ludzi nie widział i widzieć nie może; jemu niech będzie cześć i moc wieczna. Amen.” (1 Tym 6,16 NP); „A Królowi wieków, nieśmiertelnemu, niewidzialnemu, jedynemu Bogu, niech będzie chwała i cześć na wieki wieków. Amen. (1 Tym 1,17 NP).

II. OJCIEC PANA NASZEGO, JEZUSA CHRYSYTA

1. Najwyższy, Jedyny Bóg, przed początkiem wieków zrodził z Siebie Samego Jednorodzonego Syna. Niemożliwym jest wnikać w cud zrodzenia Syna. Słowo Boże informuje nas tylko o tym fakcie, słowami Boga Ojca (czytaj: Ps 2,7-9; Hbr 1,5; 5,5).

a) Przyjmujemy więc do wiadomości fakt zrodzenia Syna, dziękując za to Bogu Ojcu, gdyż przez Niego zostaliśmy zbawieni (Jan 3,16).

2. Zrodzony z Ojca Syn, odziedziczył Boską naturę i jej atrybuty na miarę Jednorodzonego Syna Bożego, wyższego niż wszystkie istoty, które potem z woli Ojca stworzone zostały.

a) Pismo Święte objawia nam, że Bóg Ojciec dokonał oficjalnego wprowadzenia Syna i uroczystego wprowadzenia Go, najwyższą po

Bogu Istotą, któremu wszelkie stworzenie powinny oddawać hołd i cześć. (Kol 1,12-20; Hbr 1,2-13; por. Jan 5,23).

III. SYN WYWYŻSZA OJCA NIEBIESKIEGO

1. Jezus Chrystus wywyższał i wysławiał Boga Ojca, podkreślając, że wszelkie dobro ma swe źródło w Nim (Mr 12,29.30; Mt 19,17).

a) Jeśli chodzi o jedność zamierzeń, celów i sposobów działania, to Chrystus zawsze podkreślał: „Ja i Ojciec jedno jesteśmy” (Jan 10,30);

b) gdy jednak chodziło o zagadnienie równości, Zbawiciel oświadczał zdecydowanie: „Ojciec mój większy jest niż ja” (Jan 14,28).

2. Stosunek Jezusa Chrystusa do Boga Ojca nacechowany był zawsze głębokim poczuciem zależności i podporządkowania się (Jan 4,34; 6,38-40).

Uwaga:

Nie oznacza to bynajmniej, że Jezus dokonywał wszystkich czynów wbrew swej woli. Wprost przeciwnie. W Ewangelii wg Jana 10,17.18 oświadcza On, że Jego ziemską drogą i śmierć na krzyżu zgodne są z Jego własnym pragnieniem i wolą. Jednak podkreślenie: „nie czynię woli swojej, lecz wolę Tego, który mię posłał” ma niewątpliwie na celu wskazanie, że zarówno zamiar i decyzja o zbawieniu oraz wszelkie z tym związane działania, jak i samo wykonanie naszego zbawienia, najpierw określone zostały przez Ojca, następnie zaś przedstawione Synowi Bożemu, który z radością i gotowością podjął się trudu ratowania człowieka (czytaj: Jan 3,16; 1 Jana 4,9.10; Iz 42,1-7; Ps 40,8.9; Kol 1,11-22)

VI. ATRYBUTY NAJWYŻSZEGO BOGA

1. Pismo Święte pośród wielu atrybutów Jedyne Boga, wymienia też Wszechmoc i Wszechwiedzę.

a) „Nie powtarzajcie dumnych powiedzeń, usta wasze niech nie mówią słów wyniosłych, bo Jahwe jest Bogiem Wszechwiedzącym” (1 Sam 2,3 BT);

b) „A gdy Abraham miał dziewięćdziesiąt dziewięć lat, ukazał się mu Jahwe i rzekł do niego: „Jam jest Bóg Wszechmogący. Służ mi i bądź nieskazitelny” (1 Mjż 17,1 BT).

2. Zaznaczona jest wyraźna granica między Bogiem Ojcem, a Panem Jezusem Chrystusem, pod względem tych atrybutów:

a) Syn Boży ma wprawdzie władzę – od Swego zmartwychwstania – pełnię władzy na Niebie i Ziemi w Swych rękach (Mt 28,18), lecz nie dlatego, że sam z siebie ją posiadał, ale dlatego, że została Mu dana!

b) Podobnie Jezus Chrystus nie zna wszystkiego. Oświadczył na przykład, iż nie zna dnia ani godziny swego powtórnego przyjścia (Mr 13,32);

c) Są pewne sprawy, które Bóg Ojciec pozostawił do Swej wyłącznej wiadomości (DzAp 1,7).

ZAKOŃCZENIE:

Poznanie prawdy biblijnej o Jednym Najwyższym Bogu, nie jest wyłącznie sprawą teorii chrześcijańskiej, lecz ma zasadnicze znaczenie dla codziennej religijności i osobistego zbawienia każdego człowieka Jezus Chrystus w swej „Arcykapłańskiej modlitwie” powiedział do Ojca:

„A TO JEST ŻYWOT WIECZNY, ABY POZNALI CIEBIE, JEDYNEGO PRAWDZIWEGO BOGA I JEZUSA CHRYSUSA, KTÓREGO POSŁAŁEŚ” (Jan 17,3 NP)